

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาถึงการให้ความร่วมมือเป็นพยานบุคคลในคดีอาญาของประชาชนในสังคม (2) ศึกษาความเชื่อมั่นของประชาชนต่อประสิทธิภาพของการคุ้มครองความปลอดภัยของพยานบุคคล ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.2546 และ (3) เพื่อเสนอแนะมาตรการที่เหมาะสมกับการคุ้มครองพยานบุคคลในสังคมไทย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากกลุ่มประชาชนผู้เดินทางมาขอรับบริการที่สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี จำนวน 400 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับไปทำการประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS วิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-Square และ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า เพศชายให้ความร่วมมือเป็นพยานในคดีอาญามากกว่าเพศหญิง พยานที่ประกอบอาชีพแตกต่างกันให้ความร่วมมือเป็นพยานบุคคลในระดับที่แตกต่างกัน และพยานที่รู้สึกไม่ปลอดภัยให้ความร่วมมือเป็นพยานบุคคลในระดับต่ำ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบต่อไปอีกว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการพิเศษในพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.2546 อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงชื่อ-นามสกุล การเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย และการจัดหาอาชีพให้ใหม่ แสดงให้เห็นว่า มาตรการพิเศษเหล่านี้ไม่สามารถทำให้พยานรู้สึกปลอดภัย ดังนั้น รัฐควรแสวงหามาตรการที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมไทยด้วย จึงจะมีผลทำให้พยานรู้สึกปลอดภัยอยากให้ความร่วมมือ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมต่อไป

The objectives of this research are to study (1) the cooperation to be a witness in criminal cases of the people. (2) people's confidence toward the safety witness protection programs under the Witness Protection in Criminal Case Act 2003 and (3) to recommend the suitable and practical measures for witness protection in Thai society.

The research is a field research that used quantitative methods. Questionnaires were conducted with 400 people who walk in and asked for some services from police at the Lumpini Police Station, selected by accidental random sampling. The SPSS computer program processed the collected data and described the analyzed data in Percentage, Mean, Standard Deviation, Chi-Square and t-test at the 0.05 level of significance.

The finding revealed that male gives much more cooperation to be a witness in criminal cases than female gives. The witnesses with different occupations express different level of their cooperation. The witnesses who feel insecure tend to show less cooperation. Furthermore, the research found that most of the samples did not agree with the use of special measures under the Witness Protection in Criminal Case Act 2003, such as establishing a new identity for a witness (name, address and occupation) etc. It seems that these measures are not practical because they could not help witnesses feel much more safety than before. Thus, Thai government should formulate the new measures with regard to the local society that fit to promote safety witnesses protection and cooperation for positive impacts on crime prevention and suppression in the future.